№ 199. Wtorek, 24 września (6 października) 1874. №. 199.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . 9 rsr. „ 6 miesięcy . 4 50 k. „ 3 miesiące . 2 25 k. „ 1 miesiąc . . — 75 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką poczty: Na rok . . . 12 rs. „ 6 miesięcy . . 6 „ „ 3 miesiące . . 3 „ „ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We środę, 25 września (7 październ.), — św. Sergija Radon pr.
We czwartek, 26 września (8 paźdz.),— P. s. a. i e. Joanna B.
W piątek, 27 września (9 października), —św. Kallistrata mucz.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 10, zach. o godz. 5 min. 26.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostarczane przez obserwatorjum warszawskie. *Dnia 23 Września (5 Października) 1874 roku.*

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	742 6	+ 6,2	94	poł.-swchodni.
1	741,9	+ 14,2	67	południowy.
9	746.0	+ 10.0	90	zachodni

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We środę, 25 września (7 października), — św. Justyny panny
We czwartek, 26 września (8 października), — św. Brygidy wd.
W piątek, 27 września (9 października), — św. Djon izego bis

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 1.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1874 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;— na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;— na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie,** w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

* *Goniec Urzędowy* zamieszcza następujący telegram: *Carskie Sioło, 21 września.* Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz raczył przybyć dziś, o godzinie 6 minut 30 po południu, do Carskiego Sioła.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, 30 sierpnia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić rzeczywistemu radcy stanu, doktorowi Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Cesarzewicza, honorowemu lejb-chirurgowi Dworu Najwyższego, doktorowi medycyny Gustawowi *Hirschowi*—order św. Stanisława 1-ej klasy.

—

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny, w Liwadji:

1) 10 września r. b., mianowany został: starszy członek Czasowej Komisji Wojskowo-Śledczej, ustanowionej przy dowodzącym wojskami Warszawskiego okręgu wojskowego, zaliczony do piechoty armji pułkownik *Korolkow* — do rozporządzenia jenerał-adjutanta von Kaufmana 1-go, jako jenerał-gubernatora turkiestańskiego, z pozostawieniem w piechocie armji; otrzymał urlop sztabs-kapitan 1-go półbataljonu pontonjerów *Łysakowski*, dla poratowania zdrowia za granicę: do Niemiec, Austrji, Francji i Włoch, na dwa miesiące; uwolnieni zostali ze służby, porucznik 37-go Jekaterinburgskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza *Stetkiewicz* — w stopniu sztabs-kapitana i z emeryturą w stosunku jednej trzeciej części płacy; major 4 bataljonu strzelców *Gülling* — w stopniu podpułkownika, z mundurem i emeryturą w stosunku dwóch trzecich płacy; wykreślony został z list, zmarły kapitan 37-go Jekaterinburgskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza *Snurnicyn*.

2) 12 września r. b., mianowani zostali: dowódcą 1-ej brygady 32-ej dywizji piechoty, pomocnik naczelnika wojsk miescowych Warszawskiego okręgu wojskowego, jenerał-major *Sakowicz*; gubernjalnymi naczelnikami wojennymi: kaliski gubernjalny naczelnik wojenny, jenerał-major *Duwe* — siedleckim; dowódca Brzesko-Litewskiego pułku fortecznego, pułkownik *Grösser*— kaliskim; dowódcami pułków piechoty: przykomenderowany do 93 Irkuckiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Jerzego Aleksandrowicza, zaliczony do piechoty armji i wojsk zapasowych pułkownik *Herngros* — 27 Witebskiego; zaliczony do piechoty armji i przykomenderowany do instrukcyjnego bataljonu piechoty pułkownik *Nowomliński* — 32 Kremienczugskiego; zostający do szczególnych poruczeń przy Sztabie Zachodnio-Syberyjskiego okręgu wojskowego, pułkownik Jeneralnego Sztabu *Afanasjew* — Brzesko-Litewskiego fortecznego; powiatowymi naczelnikami wojennymi z zaliczeniem do piechoty armji: w Wileńskim okręgu wojskowym: w gubernji Wileńskiej: święciańskim — major 37 Jekaterinburgskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza *Wygowski*; oszmiańskim — naczelnik Brzesko-Litewskiej komendy powiatowej, major *Nożin*; lidzkim — podpułkownik 21 Muromskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokośc Wielkiego Księcia Wacława Konstantynowicza *Matwiejenko*; w gubernji Grodzieńskiej: brzesko-litewskim — podpułkownik 23 Nizowskiego pułku piechoty *Obruczew*; bielskim — podpułkownik St.-Petersburgskiego pułku grenadjerów imienia Króla Fryderyka Wilhelma III *Szirmo-Szczerbiński*; w gubernji Mińskiej: słuckim — podpułkownik 25 Smoleńskiego pułku piechoty imienia jenerał-adjutanta hrabiego Adlerberga 1-go *Jermoliński*; mścisławskim — naczelnik powiatu Pinczowskiego (w gubernji Kieleckiej), zaliczony do piechoty armji pułkownik *Rembieliński*; w Warszawskim okręgu wojskowym: warszawskim — dowódca Lubelskiego bataljonu gubernjalnego, pułkownik *Pol*; lubelskim — podpułkownik 10 Małorosyjskiego pułku grenadjerów imienia jenerał-feldmarszałka hrabiego Rumiancowa-Zadunajskiego *Schönberg*; siedleckim — podpułkownik 38 Tobolskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Sergjusza Aleksandrowicza *Tocki*; kutnowskim — zostający przy Sztabie wojsk miejscowych Warszawskiego okręgu wojskowego, zaliczony do piechoty armji podpułkownik *Anisimo-Janowski*; suwałkskim — podpułkownik 10 Małorosyjskiego pułku grenadjerów imienia jenerał-feldmarszałka hrabiego Rumiancowa-Zadunajskiego *Vitinhof-Scheel*; łomżyńskim — podpułkownik 5 Kijowskiego pułku grenadjerów imienia Najjaśniejszego Króla Niderlandzkiego *Beck*; płockim — podpułkownik 14 Ołonieckiego pułku piechoty *Prochorow*; łęczyckim — naczelnik straży ziemskiej i policmajster m. Siedlca, zaliczony do piechoty armji podpułkownik *Mordach*; sieradzkim — szef Kancelarji Zarządu siedleckiego gubernjalnego naczelnika wojennego, zaliczony do piechoty armji major *Jemieljanow*; petrokowskim — podpułkownik 8 Moskiewskiego pułku grenadjerów imienia Wielkiego Księcia Fryderyka Meklemburgskiego *Sokołow*; kieleckim — podpułkownik 37 Jekaterinburgskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza *Parski*; radomskim — podpułkownik 39 Tomskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Ludwika Wiktora Austrjackiego *Wirski*; pułtuskim— kapitan Warszawskiego bataljonu gubernjalnego *Mitarnowski*; płońskim — naczelnik Włocławskiej komendy powiatowej, kapitan *Szestrem*; brezińskim — naczelnik straży ziemskiej powiatu Częstochowskiego, zaliczony do piechoty armji kapitan *Sundblat*; andrejewskim — starszy adjutant Sztabu wojsk miejscowych Warszawskiego okręgu wojskowego, zaliczony do piechoty armji kapitan *Kamieński*; iłżyckim — kapitan Iwangrodzkiego pułku fortecznego *Biełanowski*; krasnostawskim — kapitan Suwałkskiego bataljonu gubernjalnego *Tistrow*; bielskim — kapitan Brzesko-Litewskiej kompanji wojskowo-poprawczej *Jakowenko*; w Kijowskim okręgu wojskowym: w gubernji Kijowskiej: humańskim — pułkownik 6 Taurycskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza *Stiepanow*; czerkaskim — podpułkownik 5 Kijowskiego pułku grenadjerów imienia Najjaśniejszego Króla Niderlandzkiego *Stein*; w gubernji Kamieniecko-Podolskiej: hajsyńskim — podpułkownik 11 Fanagoryjskiego pułku grenadjerów imienia jeneralissimusa księcia Suworowa *Halberg*; w Charkowskim okręgu wojskowym: w gubernji Charkowskiej: zmijewskim — podpułkownik 11 Fanagoryjskiego pułku grenadjerów imienia jeneralissimusa księcia Suworowa *Tiutriumow*; w gubernji Połtawskiej: mirgorodzkim — sztabs-kapitan Litewskiego pułku lejb-gwardji *O'Rurck*, z przemianowaniem na majora; w gubernji Czernihowskiej: horodniańskim — podpułkownik 31 Aleksopolskiego pułku piechoty *Azowski*; nowozybkowskim — podpułkownik 12 Astrachańskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Cesarzewicza *Wieniediktow*; w gubernji Kurskiej: obojańskim — podpułkownik 6 Taurycskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza *Enakjew*; koroczańskim — szef Kancelarji Zarządu kieleckiego gubernjalnego naczelnika wojennego, zaliczony do kawalerji armji major *Nikitin*; w gubernji Orłowskiej: siewskim — podpułkownik 28 Połockiego pułku piechoty *Puzyrewski*; kromskim — podpułkownik szwadronu rezerwowego 6 Klastyckiego pułku huzarów imienia Jego Wielkoksiążęcej Wysokości Księcia Heskiego *Sławoczyński*; w gubernji Woroneżskiej: zadońskim — podpułkownik 31 Aleksopolskiego pułku piechoty *Kozłowski*; nowochoperskim — pułkownik 24 Symbirskiego pułku piechoty *Kostyrka*; w Moskiewskim okręgu wojskowym: w gubernji Twerskiej: korczewskim — podpułkownik 9 Syberyjskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego *Nazimow*; kalazińskim — będący przy Twerskiej szkole junkrów kawalerji, kapitan 6 Głuchowskiego pułku dragonów imienia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Aleksandry Józefówny *Kondyrew* (pełniącym obowiązki); w gubernji Smoleńskiej: gżatskim — naczelnik straży ziemskiej powiatu Płońskiego, zaliczony do piechoty armji major *Jaganow*; w gubernji Jarosławskiej: myszkińskim — podpułkownik Keksholmskiego pułku grenadjerów imienia Cesarza Austrjackiego *Meredich*; w Kazańskim okręgu wojskowym: w gubernji Wiackiej: nolińskim — podpułkownik 32 Kremienczugskiego pułku piechoty *Przewaliński*; w gubernji Penzeńskiej: niższołomowskim — podpułkownik 12 Astrachańskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Cesarzewicza *Biernatski*; przyjęci zostali do służby, z mianowaniem powiatowymi naczelnikami wojennymi i zaliczeniem do piechoty armji, dymisjonowani: w stopniu podpułkownika, major Keksholmskiego pułku grenadjerów imienia Cesarza Austrjackiego *Wiesnin* — staroruskim; w stopniu podpułkownika, major Straży Granicznej *Dieniekin* — kalwaryjskim — obydwaj w poprzednim stopniu majora; były naczelnik powiatu Mazowieckiego, zaliczony do piechoty armji major *Jewreinow* — odojewskim (w gubernji Tulskiej); major 16 Ładogskiego pułku piechoty *Wiencienowicz* — carewskokszajskim; uwolnieni zostali z posad, z spadnięciem z etatu i zaliczeniem do piechoty armji: dowódca Kaliskiego bataljonu gubernjalnego pułkownik *Taube*; naczelnik Łęczyckiej komendy powiatowej, major *Kalinin*; naczelnik Kutnowskiej komendy etapowej, major *Jasiński*; przetranzlokowani zostali: dowódca Warszawskiego bataljonu gubernjalndgo pułkownik *Tomański* — do 6 Taurycskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza; naczelnik Janowskiej komendy powiatowej, major *Greczaninow* — do 37 Jekaterinburgskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza.

3) 13 września r. b., przetranzlokowani zostali: chorąży 14 Ołonieckiego pułku piechoty *Popow* (Aleksander) — do 143 Dorohobużskiego pułku piechoty; porucznik 23 Nizowskiego pułku piechoty *Rieszetnikow* — do 121 Penzeńskiego pułku piechoty; uwolniony został z posady naczelnik Turekskiego powiatu, zaliczony do piechoty armji major *Kanatow* — z pozostawieniem w piechocie armji i zaliczeniem do wojsk zapasowych; wykreślony został z list, zmarły major 27 Witebskiego pułku piechoty *Antipow*.

—

Ustawa o zarządzie dywizją.

(Najwyżej zatwierdzona 10 sierpnia 1874 roku).

1. Zwierzchnictwo nad wojskami dywizji pod wszelkiemi względami powierza się naczelnikowi dywizji.

2. Naczelnik dywizji mianuje się według bezpośredniego uznania Jego Cesarskiej Mości, przez Najwyższy rozkaz; podczas wojny do czasowego sprawowania obowiązków naczelnika dywizji dopuszcza głównodowodzący własną władzą, wyjednywając na zatwierdzenie na tej posadzie Najwyższą decyzję.

3. Naczelnik dywizji podlega dowódcy korpusu, a jeżeli dywizja nie wchodzi do składu korpusu, bezpośrednio głównemu naczelnikowi tego okręgu wojskowego, w którym takowa konsystuje. W tym ostatnim wypadku doniesienia i przedstawienia naczelnika dywizji, na zasadzie poniżej następujących artykułów mające się składać dowódcy korpusu, przesyłają się głównemu naczelnikowi okręgu wojskowego.

A. O NACZELNIKU DYWIZJI PODCZAS POKOJU.

I. Obowiązki naczelnika dywizji.

1. Pod względem liczebnego i osobistego składu wojsk.

4. Naczelnik dywizji czuwa nad liczebnym składem powierzonych mu wojsk i nad równoważnym ich ukompletowaniem według rozporządzeń Sztabu Głównego, a w razach żądania ukompletowań z powierzonych mu wojsk do innych oddziałów, wyznacza takowe, przestrzegając, aby wybierani ludzie odpowiadali oczekującym ich obowiązkom.

Uwaga. Rozdział ukompletowań pomiędzy pułki i osobne oddziały gwardji, dokonywa się według osobnych wskazań Najjaśniejszego Pana, przez głównego naczelnika wojsk gwardji.

5. Wydaje niezbędne rozporządzenia albo wnosi przedstawienia gdzie należy w obsadzaniu posad wakujących; pod względem zaś urównania liczebności oficerów wnosi w miarę potrzeby przedstawienia: co do sztabs-oficerów—do dowódcy korpusu, a co do ober-oficerów—do Głównego Sztabu.

Uwaga. Naczelnik dywizji gwardji, zamiast przedstawień do Sztabu Głównego i innych Głównych Zarządów Ministerstwa Wojny, wnosi przedstawienia co do przedmiotów wspomnianych w art. 5, 6, 31, 40, 47 i 49 niniejszej Ustawy, do swej bezpośredniej zwierzchności.

6. Pod względem przyjęcia do służby z dymisji oficerów i urzędników cywilnych, oprócz lekarskich, naczelnik dywizji przedstawia: co do ober-oficerów — wprost do Sztabu Głównego lub właściwych Głównych Zarządów Ministerstwa Wojny, a co do sztabs-oficerów—do dowódcy korpusu.

7. Naczelnik dywizji roztrząsa przedstawiane mu przez dowódców pułków prośby i dokumenta podane przez dobrowolnie wstępujących, pragnących wejść do służby do pułków dywizji. W razie obsadzenia w dywizji wszystkich ustanowionych dla dobrowolnie wstępujących wakansów, naczelnik dywizji wnosi przedstawienie do Głównego Sztabu o upoważnienie do dalszego przyjmowania, nad komplet, dobrowolnie wstępujących 1-ej i 2-ej kategorji (Patrz rozk. do wydz. Wojny 1874 r. № 101).

8. Czuwa: a) aby w powierzonych mu oddziałach wszystkie rozporządzenia pod względem przenoszenia wojskowych do zapasu i pod względem zaspokojenia ich wszystkiem, co im przypada według prawa były wydawane w swoim czasie w ścisłem zastosowaniu się do ustanowionych przepisów; b) aby wojskowi, z jakichkolwiek bądź powodów wydalający się, w swoim czasie przybywali do swych pułków i komend; przytem niższych stopni, nie przybywających przez długi czas (do jednego roku), jeżeli nie będzie wykryte miejsce ich pobytu, poleca pułkom i komendantom wykreślać z list.

9. Według miesięcznych sprawozdań wojsk dywizji, oprócz ogólnego sprawozdania liczebności wojsk, naczelnik dywizji baczy na liczbę chorych, zmarłych, zbiegłych i wypisanych jako niezdatnych niższych stopni i jeżeli dostrzeże, że w jakimkolwiek bądź oddziale liczba ich nieodpowiednio powiększa się, to po zbadaniu przyczyn, przedsiębierze środki dla ich usunięcia i donosi dowódzcy korpusu.

Uwaga. O liczbie chorych, zmarłych, zbiegłych i wypisanych jako niezdatnych niższych stopniach, naczelnik dywizji obowiązany jest ogłaszać w rozkazie do dywizji.

10. Naczelnik dywizji, w razie ukazania się chorób epidemicznych w wojskach dywizji lub miejscach jej konsystencji, zaraz donosi dowódzcy korpusu i przed otrzymaniem ogólnych rozporządzeń w korpusie, lub w ogóle w okręgu, przedsiębierze, za porozumieniem się z miejscową zwierzchnością cywilną, konieczne środki dla uchronienia wojsk od wpływu epidemji.

2. Pod względem materjalnej organizacji wojsk.

11. Naczelnik dywizji obowiązany jest posiadać we wszelkim czasie dokładne wiadomości o stanie w powierzonych mu wojskach mienia skarbowego i sum pieniężnych i w razie wykrycia braku lub roztrwonienia, przedsiębierze zależące od niego środki dla zapełnienia brakującego na koszt skarbu lub winnego.

12. Czuwa: a) nad regularnem i wczesnem żądaniem i użyciem przedmiotów zaopatrzenia; б) nad wczesnem zaspokojeniem żądań wojsk o udzieleniu im żołdu i w ogóle przedmiotów zaopatrzenia; c) nad skutecznem sporządzeniem efektów stosownie do form i wzorów; d) nad regularnem i zgodnem z istniejącemi w wojskach postanowieniami o gospodarstwie, rozchodowaniem będących w wojskach funduszów; e) nad porządnym stanem w wojskach, broni i ładunków bojowych, regularnością rozchodowania zapasów palnych i starannem przechowywaniem prochu i ołowiu; f) nad porządnym w każdym czasie stanem w wojskach taboru, koni pociągowych i innych przedmiotów, na utrzymanie i odnawianie których udzielają się wojskom remonta coroczne; g) nad regularnem wysyłaniem z oddziałów dywizji skarbowych depesz telegraficznych i sztafet, wymagając potrzebne na to fundusze w kształcie torszusu z Okręgowego Zarządu Intendentury.

Uwaga. Przy roztrząsaniu nieporozumień, mogących zajść przy odbiorze rzeczy przez oddziały wojska, naczelnik dywizji troszczy się do postanowień zawartych w Ustawie o zaopatrzenie w intendeckie efekta.

13. W przechodzących za jego pośrednictwem zapotrzebowaniach zaopatrzeń w efekta poświadcza wiarogodność liczebności ludzi i koni, a w listach płacy i słuszność samego zapotrzebowania. Dla obrachunków zaś pod względem zaopatrzenia w furaż i efekta, dostarcza co miesiąc do Okręgowego Zarządu Intendentury sprawdzone i poświadczone wykazy, według ustanowionej formy, liczby ludzi i koni żywionych w powierzonych mu oddziałach wojsk w ciągu każdego upłynionego miesiąca.

14. Stara się o porządny stan lazaretów przy wojskach, dogodne ich umieszczenie, dobre utrzymywanie chorych i właściwe wydatkowanie udzielanych na lazareta pieniędzy, rozporządzająca otwieranie i zamykanie lazaretów przy wojskach, na zasadzie art. 126, XVI Zb. Post. Wojsk. 1869 r.

15. Wyznacza przy przeglądzie inspekcyjnym do zamiany na nowe:

1) Te z przedmiotów uekwipowania, przesługujących termin, które okazują się niezdatnemi do dalszego użytku, wydając na to wojskom ustawione świadectwa.

2) Tę niezdatną broń i składowe jej części, które, pod względem rodzaju i przyczyn niezdatności, podlegają zamianie ze strony skarbu, o czem dostarcza ustanowione wykazy do Okręgowego Zarządu Artylerji.

16. W razie żądania od dywizji członków do Komisji Odbiorczej przy składzie intendenckim, wyznacza takowych przeważnie z dowódców kompanij lub szwadronów lub byłych płatników.

Uwaga. Tabele efektów i koni, oraz wykazy przybytku i ubytku efektów po złożeniu tabel przedstawiają się przez wojska naczelnikowi dywizji, który przesyła je do Okręgowego Zarządu Intendentury.

3. Pod względem kształcenia wojsk.

17. Do naczelnika dywizji należy ogólne kierownictwo w doskonaleniu oddziałów dywizji we wszystkich przedmiotach ukształcenia wojskowego. Czuwa on nad ścisłem wykonaniem ogólnych programatów frontowych i w ogóle ćwiczeń instrukcyjnych, wydawanych przez wyższą zwierzchność i sprawdza postępy wojsk w tych ćwiczeniach.

18. Naczelnik dywizji kawalerji zwraca szczególną uwagę na oszczędności, utrzymanie, właściwe wyjeżdżenie i kucie koni, dokoywając ich brakowanie na zasadzie istniejących postanowień. *(d. c. n.)*

—

* Członek Rady Państwa, sekretarz stanu do Przyjmowania Prośb, rzeczywisty radca tajny, książę *Dołgoruki*, powróciwszy do St. Petersburga, objął sprawowanie Najwyżej poruczonych mu obowiązków.

—

Okólnik Zarządzającego Ministerstwem Finansów do Izb Skarbowych i Rządów Obwodowych.

(11 września 1874 roku, Nr. 1,220).

O zastosowaniu Najwyżej zatwierdzonej 9 czerwca 1873 r. uchwały Rady Państwa o opłacie przy powiększeniu płacy.

Przy stosowaniu Najwyżej zatwierdzonej 9 czerwca 1874 r. uchwały Rady Państwa o opłacie od płacy przy jej powiększeniu i przy wejściu do służby rządowej podjęta została kwestja, czy podlega ustanowionemu strącaniu płaca telegrafistów 4 rzędu i rewizorów, oraz osób niemających rang a zajmujących posady dozorców, telegrafistów i mechaników.

Po zestawieniu pomienionej kwestji z prawem z 9 czerwca 1873 r. o opłacie przy powiększeniu płacy i przy wejściu do służby rządowej, kwestja ta, za porozumieniem się z Zarządzającym Kontrolą Państwa rozstrzygniętą została w następujący sposób:

Ponieważ według 1 uwagi do punktu 1 art. 1 prawa z 9 czerwca 1873 r. ustanowione przez to prawo strącanie z podwyższonych płac nie rozciąga się na o-

soby przyjmowane w niektórych wydziałach bez prawa do rang i emerytury, to jest na osoby nie korzystające z praw służby rządowej, a według ogólnego ducha prawa z 9 czerwca 1873 roku, ustanowionemu przezeń strącaniu powinny podlegać wszystkie osoby będące w służbie rządowej, zajmujące posadę etatową z pobieraniem przynależnej do niej płacy, bez wszelkiego względu na to, czy mają lub nie mają rangi, lub nawet prawa do takowej, przeto te zajmujące posady telegrafistów, rewizorów, dozorców i mechaników z pobieraniem płacy przynależnej do posady osoby, które nie korzystają z praw służby rządowej, nie podlegają ustanowionym przez prawo z 9 czerwca 1873 r. strącaniom z płacy; te zaś mianowane na pomienione posady osoby, które, chociaż nie mają jeszcze rangi i w skutku tego przyjmowane są do służby jako oficjaliści kancelaryjni, wszelako korzystają z praw służby rządowej, powinny podlegać pomienionym strącaniom.

O powyższem zawiadamiam Izby Skarbowe i Rządy Obwodowe do stosowania się.

—

Departament Telegrafów.

Na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej, 21 maja roku bieżącego, uchwały Rady Państwa, podwyższona została od 1 września opłata za konie pocztowe a w skutku tego i opłata za sztafety.

Departament Telegrafów, zważywszy, że telegramy często przeznaczają się do wyprawienia na bok od stacij telegraficznych przez sztafety, przedsięwziął zeleżące od niego środki dla zaopatrzenia tych stacij w nowe rejestra sztafetowe.

Obecnie zaś aby nie zatrzymywać telegramów na stacjach adresowych, jak to jest ustanowione w wypadkach, kiedy opłata za sztafetę pobrana na stacji oddania okazuje się niedostateczną, Departament Telegrafów rozporządził, aby od oddawców telegramów, przeznaczonych do dalszego odstawienia przez sztafety, pobierana była przypuszczalna opłata za sztafetę, w przybliżeniu w dwójnasób w porównaniu z dawną. Przy tem pozostałości z wydatku na sztafetę będą zwracane gdzie należy bezzwłocznie po otrzymaniu na stacji oddania telegramów służbowych o rzeczywistym koszcie sztafety.

O takiem rozporządzeniu Departament Telegrafów uznaje za właściwe podać do wiadomości publicznej.

---

* *W okólniku Warszawskiego okręgu naukowego za sierpień*, jest zamieszczone:

W ciągu czerwca 1874 roku udzielono świadectwa:

a) na domowych nauczycieli i nauczycielki, z prawem udzielania lekcij w domach prywatnych i w prywatnych zakładach naukowych:

Zofji *Deike*, Aleksandrze *Friebes* i Eugenji *Stiepanow*— na nauczycielki prywatne; b. nauczycielowi języka niemieckiego w sandomierskim progimnazjum męzkiem Karolowi *Kuhnowi*— na prawo udzielania lekcij języka niemieckiego.

b) na prywatnych elementarnych nauczycieli:

Benjaminowi *Drabince* — z prawem wykładania zasad wiary starozakonnej, początków: języków ruskiego i hebrajskiego, arytmetyki i kaligrafji; Edmundowi-Bolesławowi *Frikaczowi*, Gabrjeli *Popławskiej*, Leokadji *Wojniakiewicz*, Ludwice-Rozalji *Siemaszko* i Ludwice *Karniewskiej* — z prawem wykładania: katechizmu wyznania rzymsko-katolickiego, początków języków ruskiego i polskiego, arytmetyki i kaligrafji, a dwóm ostatnim i jeografji

---

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Z zabawy** w połączeniu **z loterją fantową**, urządzonej w Petrokowie 8 (20) zeszłego miesiąca, na korzyść miejscowych zakładów dobroczynnych, wpłynęło czystego dochodu, po potrąceniu wszelkich wydatków na urządzenie loterji, kupno fantów i t. d., 1,174 rs. 34 kop., które złożone zostały w kasie rady gubernjalnej dobroczynności publicznej.

—

* Pod względem wznoszenia i restauracji budynków w parafjach grecko-unickich **w gubernji siedleckiej w 1872 roku,** wykonano następujące roboty:

Odbywały się sposobem gospodarczym, pod kierunkiem komitetów budowlanych, roboty około budowy cerkwi grecko-unickich: w Jabłonnie, w powięcie radzyńskim, na sumę 16,580 rsr. 32½ kop. (oprócz wydatku 1,000 rsr. na ikonostas) i w Woli-Wereszczyńskiej, w powiecie włodawskim, na sumę 5,867 rsr. 28 kop.

Podług § 8 instrukcji z 28 marca 1863 roku w przedmiocie wznoszenia nowych i restaurowania starych cerkwi grecko-unickich w Królestwie Polskiem, roboty budowlane w gubernji siedleckiej miały rozpocząć się jeszcze w 1868 roku; z powodu atoli opóźnienia się takowych w gubernji lubelskiej, zawiadujący budową cerkwi grecko-unickich w Królestwie Polskiem, pułkownik sztabu jeneralnego Moskwinin, rozpoczał wyż wspomniane roboty w gubernji siedleckiej dopiero w końcu 1872 roku. Stosownie do rewizji odbytej przez pułkownika Moskwinina i do wynikłych ztąd nowych projektów budowy i restauracji cerkwi grecko-unickich w gubernji siedleckiej, gubernator siedlecki uczynił w tym względzie przedstawienie do Ministra Oświecenia Publicznego, który upoważnił do wykonania, pod dozorem zarządu co do przywrócenia cerkwi grecko-unickich, następujących robót: w powiecie bialskim na 23,944 rsr. 99 kop., w włodawskim na 17,619 rsr. 83¾ kop., konstantynowskim na 16,812 rsr. 40 kop., radzyńskim na 3,403 rsr. 19 k., sokołowskim na 4,225 rsr. 41¾ kop. i siedleckim na 1,563 rsr. 80½ kop.

Wydatki na te roboty, oprócz miejscowych środków każdej parafji, ponoszone są z osobnego kredytu cerkiewno-budowlanego, otwartego w 1872 roku i oddanego do rozporządzenia gubernatora siedleckiego, na mocy § 18 art. 3, budżetu Ministerstwa Oświecenia Publicznego na 1872 rok, w sumie 54,000 rsr.

Oprócz tego, Minister Oświecenia Publicznego udzielił upoważnienie do wyrestaurowania kościoła po-reformackiego w m. Białej i do przerabiania go na cerkiew grecko-unicką; potrzebna na to suma, w kwocie 4,662 rs. 96 kop., ma być poczerpnięta z funduszów cerkiewno-budowlanych zarządu grecko-unickiego, udzielanych do rozporządzenia gubernatora. Licytacja trzykrotna na roboty pomienione spełzła na niczem.

Odbywały się wzięte w entrepryzę roboty około odrestaurowania cerkwi w Ruskiej Woli, w powiecie radzyńskim, za sumę 1,500 rs., nie licząc w to kosztów 100 rs. na odrestaurowanie ikonostasu i 30 rs. na wydatki nadzwyczajne. Wydatki na roboty pomienione pokryte będą z funduszów deponowanych w Banku Polskim.

Oprócz tego, Minister Oświecenia Publicznego upoważnił, ażeby z remanentu od sum cerkiewno-budowlanych zarządu grecko-unickiego i z sum etatowych duchowieństwa grecko-unickiego w gubernji siedleckiej, wykonane zostały roboty około budowy i restauracji budynków plebańskich grecko-unickich w powiatach konstantynowskim, bialskim i włodawskim, za sumę 12,998 rs. 69 kop., która zwiększoną jeszcze została o 2,250 rs. z ofiar złożonych przez parafian.

Niektóre z robót pomienionych zostały już ukończone, co do wykonania zaś reszty, rząd gubernjalny wydał stosowne rozporządzenie.

—

* **Ceny targowe zboża i innych artykułów żywności w mieście Petrokowie od 14 (26) do 21 września (3 października) 1874 roku.** Za czetwert: pszenicy 10 rub. 66 kop., żyta 8 rub. 34 kop., jęczmienia 8 rub. 10 kop., owsa 5 rub. 20 kop., gryki 6 rub. 90 kop., grochu 11 rub. — kop., kartofli 2 rub. 40 kop., kaszy jęczmiennej 10 rub. 40 kop., gryczanej grubej 16 rub. 64 kop., mąki pszennej I-go gatunku 16 rub. 30 kop., II-go gatunku 13 rub. 4 kop., żytniej I-go gatunku 10 rub. 50 kop., II-go gatunku 8 rub.; za funt: chleba pytlowego 3 kop., razowego 2 kop., mięsa wołowego 9 kop., cielęciny 9 kop., wieprzowiny 10 kop., baraniny 8 kop.; za pud: siana 35 kop., słomy 25 kop. *(Dziennik Gub. Petrokowski.)*

—

* Dnia 14 (26) sierpnia, w gminie Słupce, w gubernji kaliskiej, wybuchł z niewiadomej przyczyny **pożar**, który zniszczył **dwie stodoły i jedną oborę**, należące do mieszczanina Mojżeszowicza; spalone budynki były ubezpieczone w sumie 1,250 rs.; oprócz tego, straty Mojżeszowicza w mieniu nieubezpieczonem i w zbożu wynoszą 2,490 rs.

* 16 (28) sierpnia, we wsi Sokołowie, gminie Lubotyń, w powiecie kolskim, tejże gubernji, wydarzył się z niewiadomej przyczyny pożar, w którym **spłonęły: owczarnia, piwnica i stodoła**, należące do właściciela dóbr Witkowskiego i ubezpieczone w sumie 2,560 rs.; oprócz tego dzierżawca myjątku pomienionego, p. Körner, poniósł w zbożu nieubezpieczonem straty wynoszące 2,789 rs.

* Tegoż dnia, we wsi Jabłków, gminie Kramsko, w powiecie konińskim, tejże gubernji, z niewiadomej przyczyny wybuchł pożar, w którym **spalił się dom** z zabudowaniami gospodarskiemi, będący własnością włościanina Borowskiego i ubezpieczony w sumie 800 rs.; oprócz tego, tenże włościanin poniósł w zbożu nieubezpieczonem straty na sumę 1,500 rs.

* Dnia 19 (31) sierpnia, we wsi Sadokrzyce, gminie Wróblew, w powiecie sieradzkim, tejże gubernji, z niewiadomej przyczyny wszczął się pożar, w którym **spaliło się pięć budynków folwarcznych**, należących do właściciela dóbr Psarskiego i ubezpieczonych w sumie 2,610 rs., oraz dwie stodoły nieubezpieczone, będące własnością włościan Melcarka i Barańskiego, wartości 80 rs.; oprócz tego pogorzelcy ponieśli w zbożu straty wynoszące 470 rs.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

Nagrody udzielone na tegorocznej Wystawie Rolniczej.

Dokończenie *)

Oddział V. *Plany i modele budowli wiejskich, oraz materjały budowlane niepalne.* Wielki medal srebrny. Konkurs trzeci: Hille i Dittrich z Żyrardowa, za odznaczającą się dobroć różnego rodzaju robót strycharskich w ich fabryce w Radziejowicach, jako to zwyczajnych szablowanych i gzemsowych cegieł, dachówek. Medal srebrny wolno-ekonomicznego Towarzystwa: hr. Mikołaj Zubow z Szawel za wyroby strycharskie, różnego rodzaju kafle zwyczajne i polewane, dachówki, rury drenowe, również za dobywanie i wypalanie wapna. Medal srebrny mały: Kazimierz Granzow za odznaczające się dobrocią wyroby strycharskie z własnej fabryki w Kawęczynie, Alfons Welke za zebranie i ułożenie okazów marmurów dobywanych w pow. kieleckim z geograficzno-geologicznym ich opisem. Medal bronzowy: Karolowi Posępnemu z Warszawy, za wyrobienie dogodnego w zastosowaniu projektu gorzelni browaru, Sewerynowi Sunderland'owi za dokładne wyroby cegły ogniotrwałej w fabryce Iłża w gub. Radomskiej. Listy pochwalne: hr. Ludw. Krasińskiemu za przedstawione rury drenowe wyrobione w dobrach Krasne, Juljanowi Antoniewiczowi w Warszawie za wypracowanie pomysłu zastosowania siły ciężkości do otwierania górnych części ram w zimowych i letnich oknach, Mrówczyńskiemu z Warszawy za ulepszenie przyrządu do otwierania górnych części ram okiennych, firmie Antoniego Stalewskiego w Warszawie, za ulepszony wentylacyjny piec kaflowy, Leitgeberowi, Pietschmannowi i Spornemu w Warszawie za praktyczne zastosowanie asfaltu do różnego rodzaju robót budowlanych, i okazy robót mozaikowych, Teodorowi Witkowskiemu z Mokotowa, za odznaczające się przedmioty przedstawionych na wystawie okazów wyrobów strycharskich i gliny, Karolowi Chojnackiemu i Bron. Żochowskiemu w Warszawie za projekt wiejskiego domu mieszkalnego. Jarockiemu Ludw. za przedstawione modele wentylacyjnego pieca i ścian z kamienia sztucznego, Hirszmanowi, Kijewskiemu i Scholtzemu w Warszawie za wyborną polewę kaflową, Łuszczewskiemu Józefowi w Warszawie za projekt i model drenowania, Piechałkowi z Będzina za wzorowe wyroby strycharskie, wyrabiane w jego parowym zakładzie. Ekstrak konkursu, podziękowanie Komitetu: Karolowi Martinowi z Warszawy za kunsztowne odrobienie ozdób architektonicznych z cementu i gipsu, Janowi Epsteinowi z Soczewki za tekturę smołowcową we własnej fabryce wyrabianą, Konst. Rudzkiemu w Warszawie za dokładny odlew rur wodociągowych znacznych wymiarów oraz schodów, hr. Tomaszowi Zamojskiemu w Zwierzyńcu za wyrób dokładny posadzek w tychże dobrach, Danielowi Żółtyńskiemu w Warszawie, za wzorowe wypalanie gipsu krajowego i zagranicznego do wyrobów sztukatorskich. Wystawcom zagranicznym dyplomy uznania: Administracji hr. Tęczyńskiego za cegłę ogniotrwałą, Burkowskiemu Kaz. w Żabikowie za przedstawione plany i kosztorysy drenowania. List pochwalny: Petrowanemu z Wielkiego Warażdynu za plan tartaku o 20 piłach.

Oddział VI. *Wzorowe gospodarstwa i rachunkowość gospodarska.* Werner Józef z Leśmierza medal srebrny wielki za gorliwe stosowanie przemysłu do rolnictwa. Listy pochwalne: Feliks Chwalibóg z dóbr Stanów za systematyczne zaprowadzenie drenowania, Ściborowski za umiejętne zastosowanie narzędzi i machin rolniczych, Józef Taraszkiewicz z kraju Zakaukazkiego za zasługi położone dla rolnictwa. Medale bronzowe: Wincenty Kargol ze wsi Pienaki za umiejętną pracę około gospodarstwa, Tomasz Werner z Włostowic za melioracje rolne.

(*) Patrz N. 198 *Dzien. Warsz.*

---

* **Tydzień handlowy.** W usposobieniu targów zbożowych zagranicznych tydzień miniony wykazuje znowu osłabienie. Targi londyńskie, po zaczątkach poprawy w ciągu dwóch poprzednich tygodni, przeszły na nowo w ospałość skutkiem znacznych dowozów tak zamorskich jak i krajowych. Ceny też nabierając tendencję wsteczną, nie mogły się utrzymać na poziomie dawnym, przy ogólnym zastoju. Na targach innych również nie znajdujemy wielkiego ożywienia, wszędzie widzimy oscylacje cen, dążące ku zniżce.

Na targu warszawskim dowozy pszenicy były średnie, brak jednak żądań ze strony młynów wiatracznych z powodu bezczynności, oddziaływał niekorzystnie na ceny, które stopniowo były każdodziennie niższe. Płacono za gatunki wyborowe wyższej wagi rs. 6,15—6,30, za lżejsze rs. 6—6,10; za pstrą czystą i bez śnieci rs. 5,70—6, za cokolwiek nieczystą, stosownie do dobroci, rs. 5,40—5,70, za ordynaryjną smolną rs. 5,25 za korzec. Żyta dowozy były również tylko średnie, żądania na wywóz nie było. Gatunki przednie były bardziej uwzględniane, zaś ordynaryjne zupełnie zaniedbane. Płacono w początku tygodnia za ziarno wyborowe rs. 4,95—5, w następnych dniach rs. 4,65—4,80, za średnie rs. 4,35—4,50, za ordynaryjne rs. 4,20—4,30 za korzec. Jęczmienia dowozy znaczne, ceny o 30 kop. niższe. Płacono za dwurzędowy rs. 5,10 5,25. Za czterorzędowy rs. 4,50—4,95 za korzec. Owies płacony był po rs. 3,60—3,90, a w niektórych dniach ceny doszły do 4 rs. za korzec. Kartofle uległy znacznemu, bo o cały rubel obniżeniu. Nabywano po rs. 1,20—1,50 za korzec. Grochu nie było. Sprowadzony jeden wagon tego artykułu, ceniony był przez posiadacza na 9 rs. za korzec, lecz po tej cenie nie znajdując nabywcy złożony został na skład. Ceny mąki niezmienione.

Okowita. Produkt ten przy znacznych dowozach zupełnie jest zaniedbany. Ofiarowanyn był w końcu tygoonia po rs. 1,89—1,88 za garniec, nie znajdując nabywcy.

Cukier. W interesie rafinady nie mamy do zaznaczenia z tygodnia ubiegłego ożywionych tranzakcij. Spekulanci posiadając jeszcze resztki dawniej zakupionych partij, nie okazują chęci wejścia w nowe kupna. Odbywają się tylko drobne zakupy na potrzeby miejscowe, po cenach następujących: Walentynów rs. 4,50, Ostrów rs. 4,42½, Hermanów, Łyszkowice i Oryszew rs. 4,35—4,40, Guzów rs. 4,35, Leonów i Ruda Pabianicka rs. 4,27½, Konstancja rs. 4,25, Elżbietów i Józefów rs. 4,20, Łubno rs. 4,20 z potrąceniem 1%. Na mączkę objawiały się znaczne żądania, tak na towar miejscowy, jak i na dostawowy. Za piękny kryształ w miejscu płacą rs. 3,30, a na dostawę rs. 3,22½. Z znaczniejszych partij sprzedano 10,000 pudów Krasiniec, i 3,000 pudów Młodzieszyna po rs. 3,18. Mówią jeszcze o zakupie 200 beczek Czerska, przez jednego z większych spekulantów po rs. 3,30, lecz to potrzebuje jeszcze potwierdzenia. *(Gaz. Hand.)*

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Na posiedzeniach głównego zarządu **Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych**, zastanawiano się niejednokrotnie nad kwestją niedostateczności naszego personelu sanitarnego podczas wojny i niezbędności przedsięwzięcia ze strony Towarzystwa środków radykalnych dla zapobieżenia temu niedostatkowi. Podniesiona była między innemi myśl otwarcia kursów dla felczerek w miastach posiadających uniwersyteta, o czem była już mowa w roku zeszłym na wniosek jednego z lekarzy.

Ze względu, że w naszych miastach uniwersyteckich nagromadzone są nasze najlepsze środki nankowe, że kursa dla felczerek mogą, bez wielkich wydatków, oddać bardzo wielkie usługi armji przez zastąpienie wszystkich felczerów wewnątrz kraju felczerkami, które w czasie pokoju przyniosą wielki pożytek nie tylko szpitalom żeńskim, lecz w ogóle ludności i zdrowiu powszechnemu, dla podtrzymania którego, ziemiaństwo czuje również niedostateczność personelu sanitarnego,— zarząd główny odniósł się do wszystkich instytucij i osób, które mogą przyczynić się do uorganizowania kursów dla felczerek.

Otrzymano już dotąd z Kazania, Symferopola, Moskwy, Kijowa, Wilna i Warszawy pełne spółczucia odpowiedzi, z liczby których nie odrzeczy będzie wspomnieć o odpowiedzi z Wilna, jako najbardziej godnej uwagi. Lecz ponieważ Wilno i wiele podobnych mu miast nie posiada uniwersytetów, nadmienić przeto można, że takie miasta jak Wilno mogą, przy pomocy organów społeczeństa, bądź kompletować kursa dla felczerek, bądź też organizować same, w rozmiarach skromniejszych, kursa teoretyczne i praktyczne w szpitalach wojskowych, które posiadają liczbę dostateczną lekarzy, chirurgów, ordynatorów, konsultantów i t. p. osób, uzdolnionych ze wszech miar do kształcenia felczerek. Okoliczność ta tłómaczy odpowiedzi otrzymane z zarządów okręgowych wojskowo-lekarskich w Moskwie, Kijowie i Wilnie. Co się zaś tyczy odpowiedzi z Wilna, jest ona treści następującej: Komitet lekarzy, na swem posiedzeniu z 25 lipca, po wysłuchaniu propozycji inspektora wileńskiego okręgu wojskowo-lekarskiego, oświadczył się z jak największą gotowością do wzięcia udziału w kształceniu felczerek w szpitalu wojskowym wileńskim. Przy tem ordynatorzy, podczas swoich dyżurstw, mają przeznaczać po jednej lub kilka godzin, na kształcenie praktyczne, ten zaś z ordynatorów, który wykłada kurs uczniom felczerskim, podejmuje się także udzielać, bezpłatnie i codziennie, lekcje teoretyczne felczerkom; konsultanci zaś poświęcać będą na tenże cel po jednej lub dwie godziny na tydzień, stosownie do potrzeby. Może być także urządzony na ten cel lokal złożony z dwóch pokojów.

Tak pocieszające na początek położenie podjętej sprawy, która powitaną została także z spółczuciem w Połtawie, wkłada na zarząd główny obowiązek podania o tem do wiadomości powszechnej, z nadmienieniem, że przepisy dla felczerek petersburgskiego komitetu barakowego i program wykładów dla nich, po wydrukowaniu takowych, rozesłane będą niebawem. Oprócz tego mają być wkrótce zatwierdzone przepisy o prawach i obowiązkach sióstr Krzyża Czerwonego, t. j. sióstr miłosierdzia, jak również felczerek Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych.

—

* **Posiedzenia komisji wykształcenia technicznego** przy ruskiem Towarzystwie technicznem, rozpoczęły się 9-go sierpnia; następnie odbyły się jeszcze dwa posiedzenia, które miały charakter wyłącznie administracyjny i dotyczyły przeważnie budżetu szkół. Faktem najważniejszym dla szkół było przystąpienie zakładu fabrycznego Baltyckiego do liczby założycieli 2-ej szkoły Wasiloostrowskiej; fabryka ta (dawniej Karra i Mackfersona) postanowiła utworzyć kapitał na urządzenie szkoły i ochrony dla robotników i ich dzieci, za pomocą potrącania pewnego procentu z zarobków, tymczasem zaś wnosić do Towarzystwa technicznego ruskiego po 1 rs. od każdego robotnika pracującego w tej fabryce, która z tego tytułu będzie należeć do liczby założycieli założonej przez Towarzystwo szkoły dla robotników fabrycznych i ich dzieci. Z liczby sześciu szkół Towarzystwa, otwarte zostały pięć: narwska szkoła 7-go sierpnia; 1-sza wasiloostrowska 1-go września; 2-go wasilo-ostrowska 5-go sierpnia; arsenałowa 16 września i litejna 20-go sierpnia kursa sampsonjewskie nie zostały jeszcze otwarte z powodu przeniesienia szkoły powiatowej sampsonjewskiej.

—

* **W Twerze** otwarte zostały w sierpniu **księgarnia i czytelnia;** w tej ostatniej, za czytanie książek, czasopism i gazet opłata wynosi 12 rs. rocznie dla czytelników I-ej klasy i 3 rs. rocznie dla czytelników IV, t. j. ostatniej klasy. Jest to już druga w Twerze czytelnia, miasto bowiem pomienione posiada bibljotekę publiczną, przy której urządzono czytelnię.

—

* Ze sprawozdania **bibljoteki publicznej w Ostaszkowie** za 1873 rok okazuje się, że prenumeratorów stałych było w ciągu roku 79 i czasowych na rozmaite termina 40. Wpłynęło dochodu 365 rs.; wydatki, oprócz kupowania książek i prenumerowania pism perjodycznych, wynosiły 74 rs. 81 kop.

W 1873 roku bibljoteka pomieniona prenumerowała 27 pism perjodycznych, nie licząc w to gazet codziennych, za sumę 275 rs. 35 kop., oraz sprowadziła 31 dzieł w 55 tomach, za sumę 130 rs. 11 kop.

—

* **Wystawa Łukojanowskiego zjazdu rolniczego,** otwarta 15-go sierpnia w futorze ziemstwa gubernjalnego niższonowogrodzkiego, jak donosi jedna z korespondencij do wychodzącej w Petersburgu *Gazety Rolniczej*, powiodła się bardzo. Wystawa ta urządzoną została kosztem ziemstw niższonowogrodzkiego gubernjalgo i łukojanowskiego powiatowego, oraz składek od członków zjazdu rolniczego.

Bydło przysłane na wystawę świadczy—jak powiedziano w korespondencji pomienionej—że hodowla bydła w promieniu objętym wystawą jest dość rozwinięta. W ostatnich zwłaszcza czasach właściciele dóbr zaczęli dokładać starań celem polepszenia rasy swoich stad.

Z znajdujących się na wystawie próbek zboża ozimego wyprowadzić można wniosek, że na uprawę żyta—głównego zboża tej miejscowości— wszyscy gospodarze zwracają szczególną uwagę. Uprawa roślin pastewnych zaczyna także rozwijać się u niektórych właścicieli dóbr w znacznych rozmiarach. Rośliny takie, przysłane na wystawę, były bardzo piękne.

Mówiąc o odbytym podczas wystawy konkursie pługów, korespondent gazety pomienionej opowiada między innemi, że jeden z włościan, którzy znajdowali się na tym konkursie jako spektatorowie, widząc pierwszy raz w życiu pługi, szydził sobie z nich głośno podczas ustawiania ich; lecz po zrobieniu kilku brózd, przekonał się on o wyższości pługa nad sochą i oddawał pierwszemu pochwały bez końca.

—

* **W gubernji Charkowskiej,** powiat archtyrski posiada znaczną liczbę cukrowni. Największe z nich są cukrownie kompanji Parchomowskiej, Jankowska i t. d. Zwykle w końcu sierpnia lub na początku września (czas zbioru buraków), właściciele tych cukrowni pusz-

czają je w ruch. Kampanja tegoroczna rozpoczęła się w niektórych cukrowniach wczas. W niektórych miejscowościach plantacje buraków są liche: w wielu miejscach buraki pousychały całkiem, zostały bowiem zjedzone przez robaki, gdzie zaś powschodziły, są one drobne i wysuszone przez słońce. W ogóle lato minione nie sprzyjało burakom z powodu braku deszczów. Plantatorzy przeto nie osiągną znacznych zysków. Lecz za to właściciele cukrowni zrobią dobre interesa, albowiem buraki, skutkiem upałów, są bardzo suche i przeto zawierają w sobie wiele cukru.

—

* *Odeski Wiestnik* pisze, **że napływ uczących się do zakładów naukowych w Odesie** jest w roku bieżącym tak znaczny, że ani w szkole realnej, ani w gimnazjach i progimnazjach rządowych, nie ma w pierwszej klasie ani jednego wakansu. Inne klasy, zwłaszcza niższe, są również przepełnione. Takiemu napływowi uczniów zaledwie zadosyć uczyni trzecie progimnazjum odeskie, które ma być otwarte pierwszych dni października. Żydzi zwłaszcza garną się bardzo do zakładów naukowych.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 5 października. Na 1,400 wyborów do rad jeneralnych, znany jest rezultat 1,000. Nie ulega obecnie wątpliwości, że wybrana została większość konserwatywna, lecz stosunek nie jest jeszcze znany.

Berlin, 5 października. Na mocy decyzji sądowej, sędzia śledczy odbył wczoraj w Nassenheide, pod Szczecinem, rewizję u byłego ambasadora hr. Arnima, którego aresztowano.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Dziennik *Bulletin français,* niedawno zapewniał, iż rząd madrycki wezwał był prasę hiszpańską, o zaprzestanie skarg systematycznych na Francję. Czy wezwanie to zostało istotnie uczynione dziennikom madryckim? Czy odniosło skutek? Nie wiadomo jeszcze. Za to pewnem jest, iż takie oskarżenia obficie zamieszczane są po gazetach niemieckich. Tak naprzykład, czytamy w jednej korespondencji berlińskiej do *Augsburger Zeitung,* iż reklamacje uczynione przez ambasadora hiszpańskiego w Paryżu do rządu francuzkiego, pozostały bez następstw; że instrukcje przesłane przez rząd wersalski władzom pogranicznym, nie przyniosły oczekiwanego skutku; że konsulowie i ajenci konsularni hiszpańscy w południowej Francji zapewniają, iż nigdy jeszcze karliści nie byli tam tak dalece faworyzowani jak obecnie — że owi ajenci oskarżają rząd francuzki, nie już o same niedbalstwo występne, lecz nawet o wspólnictwo z karlistami; że margrabia de Vega Armijo, upoważniony został do wniesienia nowych i energicznych reklamacij, i że nakoniec, ministerstwo hiszpańskie przygotowywa memorjał przeznaczony do zakomunikowania go wszystkim wielkim mocarstwom, a w którem wymienią wszystkie pretensje jakie sądzą, iż mają słusznie do rządu francuzkiego. Krok podobny byłby istotnie bardzo ważnym i wiadomość o nim podajemy tylko z dobrodziejstwem inwentarza; w każdym razie, tworzyłby szczególniejszą sprzeczność z pojednawczem usposobieniem dziennika *Bulletin français,* przysądzanem rządowi madryckiemu. Trzeba przyznać jednakże, iż ze względu na ton w jakim dotąd wciąż jeszcze odzywa się prasa madrycka, wiadomość podana przez organ niemiecki wydaje się mniej wątpliwą niż optymistyczne mniemania urzędowego dziennika francuzkiego.

—

* Korespondencja urzędowa ze źródła karlistowskiego, datowana z kwatery głównej w Estelli, potwierdza pogłoski o odstawieniu przez jenerała Morionesa zapasów żywności do twierdzy Pampeluny. Telegram wprawdzie donosił następnie o pobiciu tego jenerała, który opuści Varasoain i cofnął się do Tafalli; lecz porażka ta nie musi być czem innem, jak tylko dobrowolnym odwrotem Morionesa, który wrócił do Tafalli po osiągnięciu swego celu. W każdym razie, czas już był wielki odstawić żywność do Pampeluny, która miała już zapasów nie więcej jak na kilka dni.

* O bitwach pod Taffallą, w których brała udział dywizja Morionesa, donoszą z Madrytu, że Moriones przeszedł przebojem przez dolinę Carascal i zajął miasteczka Uso, Muro i Mendivil, przyczem odparł siły karlistowskie, które spotkał na drodze. Z drugiej zaś strony donoszą ze źródła karlistowskiego, że Moriones dokonywa odwrót przez Olcos, Muro i Barasoain. Dość znaczną była, jak się zdaje, porażka zadana przez jenerała Pavia dowódcy karlistowskiemu Gamundi pod Pobletą i Cogulą w Maestrasgo, w znanem ognisku karlistów, które ciągnie się od ujść Ebro do Castellon-de-la-Plana i stolicą którego jest Morelia. Dowodzą tu wojskami karlistowskiemi Don Alfons i jenerał Villalain, wróg zawzięty wszystkich dróg żelaznych i telegrafów na północy zaś dowodzi Tristani. Armja republikańska środkowa, dzięki energji jenerała Pavia, tego Kromwella z 3-go stycznia‘ który zdobył szturmem Sewillę i przytłumił powstanie w prowincjach południowych, zmniejszona zostanie do czterech dywizij, po 3,000 ludzi w każdej, z których pierwsza, podług ostatnich wiadomości, pod dowództwem jenerała Arausa, zajęła pozycje w Alcanis; druga, dowodzona przez jenerała Lopez-Pinto, stoi w Terruel, dwie zaś pozostałe dywizje znajdują się w Walencji; w ten sposób, cztery dywizje pomienione obsaczyły całkiem okrąg Maestrasgo. Telegram doniósł już o zdobyciu Morelli, głównego miasta tego okręgu. Wkrótce potem jenerał Pavia wyruszył ztamtąd dla ścigania Don Alfonsa, który schronił się w góry.

* Z Madrytu donoszą pod dniem 14 września, ze źródła karlistowskiego: „Wojska karlistowskie w Walencji, w liczbie 1,600 do 2,000 ludzi, otrzymały rozkaz skoncentrowania się na granicy Katalonji dla dania poparcia Don Alfonsowi, wkraczającemu do tej prowincji. Oddział pomieniony wyruszył już z Cantaviec."

* Podług wiadomości z Madrytu z 25 września, potwierdza się urzędownie doniesienie o pobiciu jenerała Gamundi pod Pobletą. Karliści stracili 50 ludzi w zabitych.

* *Ajencja Havas* zamieszcza następującą wiadomość z Madrytu, z 26 września: „Wojska ścigają Cucolę i jego syna, którzy wkroczyli do prowincji Alicante. Banda Losano, która pierzchnęła na Jaen, ścigana jest energicznie. Komendant karlistowski w Berga wzięty został do niewoli. Oddział jego, złożony z 1,400 ludzi, pierzchnął i rozproszył się."

* Z Bourg-Madame donoszą pod datą 26 września, że koło Vich ukazały się oddziały karlistowskie. Obawiają się nowego ataku na Puycerdę.

* Podług wiadomości z Santander, z 26-go września, rzeka Serge rozlała i zniszczyła w Tarragonie 200 domów. Znaczna liczba ludzi znalazła śmierć. Most św. Augustyna zabrała woda. Komunikacja z Leridą została przerwana.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 2 października.* Dnia 15-go b. m. ma odbyć się w Chislehurst narada przewódców stronnictwa bonapartystowskiego, przy której to sposobności nastąpi zerwanie urzędowe z księciem Hieronimem Napoleonem Bonaparte.

* *Berlin, 3 października.* W radzie związkowej złożony został projekt do prawa w przedmiocie uregulowania Ladszturmu czyli pospolitego ruszenia. Podług tego projektu, powołanie Landszturmu i oznaczenie terminu, w którym ma on stanąć pod bronią, może nastąpić jedynie z rozkazu cesarskiego. Przepisy dla landwery obowiązują także Landszturm, mianowicie prawa wojskowo-karne i ordynacja dyscyplinarna. Landszturm, który ma być formowany zwykle w osobne oddziały, może służyć także do zapełniania szeregów landwery.

* *Rzym, 3 października.* Gazeta rządowa ogłosiła dekret rozwiązujący izby, rozpisujący nowe wybory na 8-go i 15-go listopada i zwołujący parlament na 23 listopada. Toż pismo ogłosiło nominację Borghi'ego na ministra wychowania publicznego.

* *Madryt, 1 października.* Ruiz Zorilla usiłuje zostać przewódcą stronnictwa radykalnego. Pisma tego stronnictwa ostrzegają, że Zorilla nie może budzić zaufania do swojej osoby.

* **Pogrzeb Guizot'a.** Pogrzeb Guizot'a odbył się 15-go września. Od godziny 2-ej po południu droga do Val - Richer przepełniona była powozami i pieszymi. W samem Val-Richer zięciowie zmarłego, Korneli i Konrad de Witt, witali gości w oficynie domu. Aby zacząć obrzęd pogrzebowy oczekiwano przybycia pociągu paryskiego. Osoby które przybyły tym pociągiem zapewniają że widziały w wagonach Thiersa. Zięciowie Guizot'a byli bardzo wzrószeni tą względnością ze strony dawnego spółzawodnika ich teścia na mównicy; wkrótce jednak okazało się, że Thiers rzeczywiście jechał tym pociągiem, ale wysiadł na stacji następnej.

Teraźniejszy prezydent rzeczypospolitej przysłał w swoje miejsce hrabiego d'Harcourt oraz ministra wojny. Oprócz tego przybyli dla oddania ostatniej posługi zmarłemu: książę Broglie, jenerał Chabaud La Tour, książę Decazes, Target, de Lattay, prezes trybunału cywilnego Sekwany Methehal, admirał Fourichon, protestancki biskup Westminsteru Stanley, członkowie instytutu; ogółem zjechało się na pogrzeb do trzystu osób.

Trumna, na której położono ogromny wieniec z kwiatów, stała w dolnem piętrze w bibljotece. Za trumną postawiony był biust zmarłego, w wieńcu z liści.

Pastor Mellon oraz prezes konsystorza reformowanego w Paryżu, pastor Verne, mieli mowy pogrzebowe. Trumnę postawiono na marach, a obecni wszyscy przeprowadzili ją na cmentarz piechotą. O godzinie czwartej obrzęd pogrzebowy skończył się i wszyscy zaczęli się rozjeżdżać. Prostota, jaką pragnął otoczyć swój pogrzeb zmarły Guizot, brak wzmianki o politycznych namiętnościach i agitacji, oraz czysto religijny charakter pogrzebu, zwiększyły tylko uroczystość i wywarły głębokie wrażenie na obecnych.

Na cmentarzu w St. Jean-Pepe, gdzie pogrzebany został Guizot, wyznaczone było bardzo szczupłe miejsce dla protestantów. Około samej mogiły Guizot'a znajduje się mogiła jego starego sługi, także protestanta.

—

* **Zgon p. Durneau-Duperré.** Paryzkie Towarzystwo jeograficzne, jak donoszą *Moskiew. Wiedom.,* otrzymało szczegółowe wiadomości o katastrofie, jaka dotknęła p. Durneau - Duperré, zamierzającego zbadać pustynię Sahary.

14-go kwietnia roku bieżącego, p. Durneau-Duperré oraz towarzysz jego p. Joubert, udali się z Hadames do Hat i oddalili się od głównej drogi, w kierunku ku Fezzan, aby się przedstawić przywódcy plemienia adżerów i prosić go o opiekę. W odległości siedmiu dni drogi od Hadames, w pobliżu miasteczka nazwanego Hoganet, ujrzeli oni na południe od drogi oddział krajowców, składający się z siedmiu ludzi. Przybrali postawę obronną i weszli w układy z nowopzybyłymi, którzy się nazwali krajowcami plemienia czamby, z wyjątkiem jednego murzyna, towarzyszącego im, a mówiąc, że wyszły im wszystkie zapasy żywności, prosili o pomoc podróżnych. Ostatni udzielili im część znajdujących się u nich zapasów i ruszyli w drogę wraz z nimi. Skorzystawszy z chwili, kiedy uwaga podróżników została odwróconą na postronne przedmioty, nowi towarzysze rzucili się na nich i na ich służącego, Achmeda-bek-Cernu, i w kilka minut wszyscy troje zostali obaleni i przeszyci uderzeniami kopij. Wtedy złoczyńcy zdjęli z nich odzież i opanowali całe ich mienie z wyjątkiem książek, które porozrzucali po ziemi. Swiadkami tej napaści byli poganiacze wielbłądów, najęci przez p. Durneau-Duperré w Hadames a oszczędzeni przez rozbójników, jako bezczynni widzowie ich napadu. Powrócili oni do Hadames i donieśli o wydarzeniu. Resztki karawany oddane zostały pod opiekę konsula francuzkiego w Tripolis, p. Delaporte, który posłał doniesienie o owym wypadku Towarzystwu jeograficznemu. Złoczyńcy już się ukryli u tuaregów chugarskich, z którymi byli w zmowie. Nie ulega wątpliwości, że gdyby nieszczęsnym podróżnikom i powiodło się wyjść zwycięzko z walki z nimi, to wszakże nie dosięgliby celu swej podróży, gdyż dziewięciu ludzi z tuaregów chugarskich odłączyło się w pogoń za nimi od oddziału, który się udał do Hadamesu. Zabójcy plemienia czamba należą do liczby buntowników, podżegających mieszkańców Sahary przeciw francuzom.

—

* Zmarły niedawno w Bukareszcie **Mikołaj Golesco,** urodził się w 1810 roku, wszedł w 1830 r. do milicji wołoskiej, w 1841 r. zamienił zawód wojskowy na prawny, w 1848 roku był członkiem gabinetu narodowego, a przy Bibesco, ministrem spraw wewnętrznych. Po powrocie do kraju, został członkiem dywanu *ad hoc,* i za rządów Kuzy, stał się najprzód przywódcą lewej strony parlamentarnej, a od 1860 r. do 1866 był prezesem ministrów. Po upadku Kuzy, Golesco został namiestnikiem połączonych księstw rumuńskich, a w 1868 roku, przy księciu Karolu, objął utrudniony przez kwestję żydowską zarząd ministerstwa spraw zagranicznych.

—

* Sir **John Renni,** jeden z najznakomitszych inżenjerów angielskich, zmarł w tych dniach, mając 80 lat wieku. Ojciec jego był budowniczym prześlicznego mostu Waterloo, a syn zbudował nowy most londyński i wiele wspaniałych budowli.

—

* **Księga zwycięztw.** Cenny zabytek odkryto niedawno przypadkowo w archiwach ministerstwa wojny w Sztokholmie. Jest to rękopism dzieła, napisanego na rozkaz króla Karola XII, a zawierającego szczegółowe i dokładne opisanie zwycięztw oręża szwedzkiego za granicą. Dzieło składa się z 20 tomów i zawiera przeszło 200 kartonów z rysunkami i kopiami licznych flag i sztandarów, które zdobyte zostały przez Szwedów do roku 1697, to jest do Karola XII, w bitwach i oblężeniach. Cztery tysiące takich zwycięzkich oznak znajduje się w kościele w Riddarholen.

—

* Dnia 9 września odbyło się w Paryżu, na ulicy Zwycięztwa, poświęcenie nowej wspaniałej **synagogi,** budującej się ośm lat. W uroczystości tej uczestniczyła cała rodzina Rotszyldów, która pokryła większą część kosztów budowy. Wielki rabin Isidor miał mowę.

—

* **Badacze herbaty.** Do niemieckiej *Allgemeine Zeitung* piszą z Jokohamy: Ponieważ handel herbaciany Chin i Japonji rozszerza się z dniem każdym i nabywa coraz więcej znaczenia, przeto nie będzie dla was bez interesu dowiedzieć się niektórych szczegółów o tizaaisach czyli badaczach herbaty. Jest to jedno z najtrudniejszych zajęć, wymagające silnego wytężenia wszystkich zmysłów. W fabryce Tszaazi stoi długi szereg maleńkich pudełek z herbatą, podlegającą próbie, tyleż maleńkich porcelanowych filiżaneczek, oraz wielki kocioł z ukropem. Z każdego pudełka próbnego herbata kładzie się łyżeczką srebrną do złotej szalki prześlicznych wag; odważa się jak najdokładniej 20 gramów, następnie ta ilość herbaty oblewa się niezbędną ilością ukropu i próbuje się, przyczem wzrok i smak grają nader ważną rolę. Rezultat próby zapisuje się i zaraz potem herbata jest ocenioną, przyczem trafiają się gatunki, kosztujące 2 centy, chociaż po większej części chwieją się pomiędzy 20 centami i 3 dolarami za funt. W Chinach jest nawet herbata kosztująca 50 dolarów, tak zwana herbata mandaryńska, składająca się z białych liści pekko i wywożona chyba tylko do Rosji. Zresztą w Indjach-Wschodnich, w plantacji spółki herbacianej Górnego Assamu, hodowaną jest taka sama wyborna herbata. za którą w Londynie płacą około 8 dolarów funt. Idzie ona także i do Petersburga. Każdy z gatunków herbaty, próbowanej przez tizaarisów, wolny jest od wszelkiej przymieszki, ale w przystaniach chińskich, równie jak i u nas, często je fałszują, i nieraz do Stanów Zjednoczonych wyprawiano pod nazwą herbaty całe gatunki jakiejś tam mieszaniny traw suszonych i liści, w której nie było ani jednego prawdziwego listka herbacianego.

—

* **Mormonizm** tracący stronników pomiędzy białymi, stara się teraz utorować sobie nową drogę. Brigham Young wziął pod swą obronę indjan, koczujących w Utah, a nauka wielożeństwa padła w szeregach czerwonoskórnych na grunt płodny. Przez przystąpienie swe do związku mormonów, indjanie nabywają prawa głosowania. I na wyspach sandwichskich propagowany jest mormonizm, który, jeśli wierzyć mamy pogłoskom, czyni tam wielkie postępy. Jeden z misjonarzy został wsadzony do więzienia za swe kazania. Skutkiem tego dwaj najstarsi z pomiędzy mormonów udali się z wstawiennictwem do króla za swego spółwyznawcę. Król Dawid Kalakua wysłuchał przedstawienia, uczynionego mu przez dwóch szanownych ludzi, z widocznem zainteresowaniem się. Dowiedział się on, że już 4,317 z jego poddanych nawróciło się na mormonizm i prosił o przysłanie mu biblji mormońskiej. „Święci" z nad jeziora Słonego mają silną nadzieję nawrócenia go na swą wiarę.

—

* Jeden z korrespondentów Times'a zwiedził **karlistowską fabrykę ładunków,** znajdującą się w Hendaye niedaleko od granicy francuzkiej. Fabryka ta zostaje pod zarządem hiszpana Parady, który długo przemieszkiwał we Francji i przywiózł wszystkie niezbędne dla fabryki maszyny oraz narzędzia z Paryża. Te maszyny i narzędzia, przed sześciu blizko tygodniami, zostały przewiezione bez przeszkody przez granicę francuzką. Wówczas rząd francuzki nie uznawał jeszcze rządu marszałka Serrano, a trzymając się neutralności, nie czynił żadnej różnicy pomiędzy karlistami i republikanami.

Fabryka w Hendaye ma 150 robotników, przygotowujących codziennie od 10 do 14 tysięcy ładunków. Istniejąca w fabryce robota ręczna, wkrótce zastąpioną zostanie, podług słów korrespondenta, robotą maszynową i parową.

Karliści posiadają drugą, większą jeszcze fabrykę ładunków. znajdującą się w Secvejtio, w pobliżu ich kwatery głównej.

Karliści otrzymywali karabiny z Anglji, Francji, Belgji i Ameryki. Skutkiem rozmaitości kalibru karabiny te czynią wiele trudności fabrykom w przygotowaniu ładunków.

Powiadają, że Don Karlos ma 10—12 tysięcy karabinów Remingtona.

—

* Miasto **Buenos Ayres,** w końcu lipca r. b., uległo, jak donosi *Gazeta Kolońska,* odwiedzinom nadzwyczaj zuchwałych band rozbójniczych. W ciągu tygodnia dokonały one sześć morderstw i cały szereg grabieży. W okręgach wiejskich pod względem bezpieczeństwa publicznego rzeczy nie stoją wcale lepiej. Niektóre gazety domagają się zastosowania do rozbójników prawa odwetu, lecz to będzie połączone z wielkiem niebezpieczeństwem, ponieważ są oni uzbrojeni od stóp do głowy. Skutkiem ogólnego wymagania, izba handlowa wybrała deputację, składającą się z dziewięciu najznaczniejszych kupców rozmaitych narodowości, celem proszenia gubernatora aby przedsięwziął bezwłoczne a energiczne środki dla zabezpieczenia życia i mienia mieszkańców Buenos-Ayresu.

Redaktor, **M. Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

—

* W Sobotę dnia 3-go Października odbyło się I-e Zwyczajne Zebranie Ogólne akcjonarjuszów Towarzystwa akcyjnego Fabryki Cukru i Raffinerji „Leonów", (w dobrach Duninowskich, powiat Gostyński) pod przewodnictwem JW. Senatora Jana Karnickiego. Przedmiotem wyłącznym obrad było, pierwsze Sprawozdanie za rok fabryczny 187$^3/_4$, bilans za tenże okres, i rachunek otrzymanych zysków, które Zarząd Towarzystwa ptzedstawił. Na zebraniu tem uczestniczyli akcjonarjusze posiadacze złożonych 1,699 sztuk akcji z ogółu 3,000 sztuk akcji jakie wypuszczone zostały.

Ze sprawozdania, które odczytał Administator Jakób Janusz okazuje się, że na kampanją 187$^3/_4$ roku zakupiono buraków 120,971$^{95}/_{300}$ korcy trzysta funtowych a otrzymano wyrobionych cukrów 2,816,716 funtów. Koszta fabrykacyjne z wszelkiemi wydatkami i procentami od kapitałów obrotowych i hypotecznych wyniosły rs. 342,648 kop. 78. Dochód wyniół rs. 139,357 kop. 00$^1/_2$.

Z tego przeznaczono podług ustawy sumę rs. 37.500 na umorzenie kapitału akcyjnego rs. 750,000 wynoszącego.

Oprócz tego zaś z czystego zysku pozostającego 101,857 kop. 00$^1/_2$ zaprojektowano:

wydzielenie funduszów na tantjemy i gratyfikacje, na kapitał zasobowy odliczono rs. 9,092 kop. 19$^1/_4$.

Dywidendę ustanowiono na 10% czyli po 25 rs. na każdą akcję 250 rublową.

i oprócz tego z czystego zysku zarezerwowano na dobro przyszłej kampanji 187$^4/_5$ rs. 4,754 kop. 04.

Odczytano następnie Billans i raport komisji rewizyjnej a Zebranie Ogólne jednomyślnością głosów,

zatwierdziło: sprawozdanie, Billans i rachunek zysków, zatwierdziło również podział czystych zysków, a dywidendę ustanowiwszy podług wniosków Zarządu, udzieliło pokwitowanie ze złożonych sobie rachunków.

Nakoniec wybrano ponownie na rok 187$^4/_5$ do komisji rewizyjnej akcjonarjuszów:

Michała Karnickiego, Stefana Niezabytowskiego, Wincentego Majewskiego i Władysława Krzywoszewskiego S-r. 6,005.

Warszawa
dnia 24 września (6 października).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś,* we wtorek, opera w 4 aktach, **Halka.** — Początek o godzinie 7$^1/_2$. — *Jutro,* we środę, dramat **Dalila.** — *Wczoraj,* było osób 828.

TEATR LETNI W OGRODZIE SASKIM. — *Dziś*, we wtorek, komedja w 1 akcie, **On niezazdrosny**;—obrazek sceniczny w 1 akcie, **Synalek**;—komedja w 1 akcie, **Homar** — Początek ogodzinie 7 i pół.—*Jutro*, we środę, opera **Orfeusz w Piekle**. — *Wczoraj*, było osób 347.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej Nr. 586).—*Dziś i codziennie*, Przedstawienie **artystów trupy francuzkiej**;—w antraktach ćwiczenia żonglera chińskiego *Arjure*. — Orkiestra pod dyrekcją A. Sonnenfelda.—Początek o godzinie 7 ½ wieczorem. —Wejście do ogrodu kop. 15.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej). — *Dziś i codziennie*, Przedstawienie **śpiewaków włoskich** pod dyrekcją A. Ronchetti.—Początek o godzinie 7 wieczorem.—Wejście kop. 15.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).— *Dziś i codziennie*, **Koncert pierwszorzędnej orkiestry damskiej** z Wiednia, pod dyrekcją *Marji Schipek*.—Początek o godzinie 7 wieczorem. — Koncert w sali.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt*.

W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński*.

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl*.

W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 11½ do 12½, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Andrejew*.

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter*

W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring*.

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne—Dr *Stankiewicz*.

Choroby wewnętrzne—Dr *Obrębski*.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godzinie 11 min. 40 w nocy.

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pociąg kurjerski o godz. 5 min. 16 z rana.

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 29 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 8 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 48 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 6 min. 53 z rana.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 11 min. 48 z rana.

Pociąg pocztowy 3 klasy o godz. 3 min. 43 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 10 min. 3 w nocy; o godz. 4 min. 42 wieczorem; i o godz. 11 min. 28 z rana.

* W dniu 23 (5) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 36, wyzdrowiało 15, umarło 4, pozostało 1539 (mężczyzn 696, kobiet 843), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 141, kobiet 157.

Przyjechali: — Jenerał-major *Konarzewski*, z zagranicy;—tajny radca *Kozłow*, z Berlina.

Wyjechali: — Rzeczywiści radcowie stanu: *Wolkow* i *Dmitrjew*, do St. Petersburga.

Ceny Targowe.

dnia 23 Września (5 Października) 1874 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do Ruble sr.	kopiejki	Ruble sr.	kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	8	16	—	—	5	10
„ „ pstra i dobra	9	60	5	85	6	—
„ „ wyborowa .	10	8	—	—	6	30
Żyto 232 „	7	44	4	20	4	65
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy . .	—	—	—	—	—	
Owies	5	88	3	45	3	67½
Mąka parowa pszenna 000 pud .	—	—	2	25	2	40
„ „ 00 „ .	—	—	2	15	2	20
„ „ 0 „ .	—	—	2	10	2	15
„ „ I „ .	—	—	1	85	1	90
„ „ II „	—	—	1	70	1	75
„ żyt. pyt. Nr. 1 i 2 „	—	—	1	30	1	40
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	50	1	80

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 120, żyta 150, jęczmienia —, owsa 300 korcy.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 23 Września (5 Października) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	k.	Płacono R.	k.
Berlin . . . 100 Tal. . . .	2 m.	106	95	106	65
„ . . . . „ „ . . .	8 d.	106	87½	106	57½
Gdańsk . . . „ „ . . .	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1Ft. Szter. .	3 m.	7	23	7	21
„	kr. ter.	7	24	7	21
Paryż . . . . 300 Frank . .	10 d.	87	15	—	—
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	93	40	—	—
„ . . . à vista		99	45	—	—
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	98	75	—	—
„ . . . . „ „	3 d.	—		100	
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	1.6	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		—	—	94	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		71	50	70	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		115	50	114	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	99	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		224	—	221	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów). wszej za rs. 100		93	80	93	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	40	93	10
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		91	15	90	85
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		87	35	87	5
„ „ „ II Serja . .		86	25	85	95
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		78	75	78	45
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		98	—	97	25
„ „ „ 1861 „ .		97	25	96	25
„ „ „ 1869 „ .		97	25	96	25
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		177	—	176	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		174	—	173	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		103	25	102	75

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 12²/₉.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 40⁵/₁₈

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. 52⁷/₉.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. 12⅓.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 35⁵/₉

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 5980. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych:

Dobra Piaski Ruskie w powiecie Zamostskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 27,800.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez stowarzyszonych roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od data niniejszego ogłoszenia.

Lublin d. 18 (30) Września 1874 r.

Prezes Bieliński.

Pisarz Illustrowski.

N. D. 5981. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Wildno i Krempa w powiecie Rypińskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwawynosi rs. 12,500.

2. Dobra Długołęka Mirosy w powiecie Ciechanowskim zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 2,950.

3. Dobra Dzbanice składające się z wsi Klaski wraz z lasem w powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 6,000.

4. Dobra Chudzyno w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs.8,500.

5. Dobra Mostowo z przyległościami Krzywki Borki i Krzywki Piaski w powiecie Mławskim zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 15,550.

Zarzuty jakie przeciw obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione przez Stowarzyszonych być mogą, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w przeciągu tygodni 5, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 26 Wrześ. (2 Paźdz. 1874 r.

Prezes, L. Komierowski.

Pisarz, Skonieczny.

N. D. 6015. *Kurator masy upadłości Józefa Jakubowskiego.*

Wzywa niniejszem wierzycieli tejże masy, aby, na skutek decyzji Sędziego Komisarza, w dniu 28 Września (10 Października) r. b. o godz. 6 z południa, zgromadzili się w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego celem wyboru Syndyków tymczasowych lub postanowienia względem dalszego popierania lub umorzenia upadłości.

R. *Więckowski* Patron, ulica Ś-to Jerska Nr. 30.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5979. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 17 (29) Października r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1875, dla Magistratu m. Warszawy.

1. Świec łojowych około pudów 35, po rs. 7 kop. 20 za pud.

2. Świec stearynowych około 1500 paczek funtowych po kop. 25½ za paczkę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypisze jaki odstępuje procent od cen do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rs. 64 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiat zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuje się dostawy w ciągu roku 1875, dla Magistratu m. Warszawy.

1. Świec łojowych około pudów 35, po rs. 7 kop. 20 za pud.

2. Świec stearynowych około 1500 paczek funtowych, po kop. 25½ za paczkę; i odstępuje od takowych cen procentów N N (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 64 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie N N, pisałem dnia miesiąca i roku N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 19 Wrześn. (1 Paźdz.) 1874 r.

N. D. 5978. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 17 (29) Października r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1875 dla Magistratu m. Warszawy, oleju czyszczonego do lamp, około 60 wiader, licząc za jedno wiadro po rs. 3 kop. 90.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od ceny do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 40 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki i wzór dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawy w ciągu roku 1875 dla Magistratu m. Warszawy, oleju czyszczonego do lamp około 60 wiader, licząc za jedno wiadro rubli 3 kopiejek 90; i odstępuje od takowych cen procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 40 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 20 Września (2 Paźdz.) 1874 r.

N. D. 5357. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Siedleckiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie artykułu postanowień a b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione na przedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Dobra Orzechów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami położone w okręgu i powiecie Włodawskim guberji Siedleckiej, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr 1,111 kop. 98, vadjum do licytacji rs. 3,450, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 26,948 kop. 75, termin przedaży d. 20 Lutego (4 Marca) 1875 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Feliksem Bielawskim.

2. Dobra Romaszki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w Wykazie hypotecznym wymienionemi tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami położone w Okręgu i Powiecie Włodawskim Gubernji Siedleckiej, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 833 kop. 36½, vadjum do licytacji rs. 2.600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18.975, termin przedaży dnia 20 Lutego (4 Marca) 1875 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Andrzejem Wrotnowskim.

3. Dobra Siedliska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami położone w okręgu i powiecie Łukowskim gubernji Siedleckiej, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 460 kop. 37, vadium do licytacji rs. 1,850, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,793, termin przedaży d. 20 Lutego (4 Marca) 1875 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Władysławem Krassowskim.

Vadium do licytacji oznaczone złożone być winno w gotowiźnie, dozwala się jednak przystępującemu do licytacji złożyć takowe w listach zastawnych lub listami likwidacyjnych z właściwemi kuponami lecz w takiej ilości, by wartość rzeczywista złożonych listów obliczając tymczasowo według ostatniego kursu giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiźnie oznaczonej.

Przedaże wzmiankowane odbywać się będą w terminie powyżej oznaczonym poczynając od godziny 10 z rana w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbytą będzie w jego kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Uprzedza interesantów, że gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, przedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. Wrazie nie dojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów druga i ostatnia przedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (Art. 25 Postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca 1860 r.)

Siedlce d. 19 (31) Sierpnia 1874 r.

Prezes J. Kuszeli.

Pisarz Tchorzewski.

N. D. 6007. *Lubelska Izba Skarbowa.*

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej że w ogłoszeniu tejże Izby Skarbowej **o mającej się odbywać licytacji na sprzedaż majątków poduchownych** wkradły się pomyłki w datach podług nowego stylu, mianowicie:

O sprzedaży majątku Bystrzejowice, Podolszczanka i Opoka mała, powinno być 21 Października (2 Listopada), zamiast 21 Października (3 Listopada).

O sprzedaży młyna we wsi Krężnica, gruntów we wsi Abramowice, części Łysa-góra i części Łańsk Majkowski, powinno być 23 Października (4 Listopada) zamiast 23 Października (5 Listopada) i

O sprzedaży folwarku Targowisko, gruntów we wsi Łabunie, gruntów na przedmieściu Czwartek i jeziora Domaniszew, powinno być 24 Października (5 Listopada) zamiast 24 Października (6 Listopada).

Lublin dnia 20 Września 1874 r.

Zarządzający Asesor Włodarski.

za Starszego Referenta Walentowicz.

N. D. 5998. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Zawiadamia, iż w dniu 7 (19) Listopada r. b. w godzinach przedpołudniowych na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń Wydziału 1 ogłoszone zostaną poraz pierwszy warunki licytacyjne ułożone do sprzedaży **Dóbr Ziemskich Chabielice**, z przyległościami, i przynależytościami położonych, w okręgu Nowo Radomskim guberiji i powiecie Petrokowskim, a należące do gminy i parafji Chabielice.

Dobra te na żądanie Michała Hertz kupca w mieście Warszawie pod Nr. 2358 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne poprzednio przy nakazie subhastacyjnym i akcie zajęcia u Stanisława Karasińskiego Patrona, a obecnie u Aleksandra Czyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego, do całego postępowania subhastacyjnego rzeczonych dóbr obrane mającego, który to Patron w miejsce powyż rzeczonego Patrona Karasińskiego przymuszoną sprzedażą dóbr Chabielice kieruje, dobra te zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż wywłaszczonej z nich dłużniczce Emilji z Hr. Walewskich Anastazego Turskiego żonie, w asystencji i za upoważnieniem tegoż czyniącej w tychże dobrach wraz z mężem zamieszkałej, przez akt Teofila Ejchler Komornika przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie w dniu 3 (15) Maja 1872 r. rozpoczęty, w tymże dniu skończony, akt ten doręczony został Józefowi Szmitke Wójtowi gminy Chabielice, w dniu 5 (17) Maja, zaś Pisarzowi Sądu Pokoju w Noworadomsku Antoniemu Chyczewskiemu w dniu 6 (18) Maja 1872 r. Następnie wpisany został do księgi wieczystej dóbr Chabielice w dniu 19 Września (1 Października) 1872 r., do księgi zaś przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu na ten cel utrzymywanej w dniu 28 Września (10 Października) t. r.

Tak zajęte dobra za kontraktem urzędownie przed Rejentem Dobrzelewskim w Noworadomsku w dniu 18 (30) Kwietnia r. b. sporządzonym, sprzedane zostały przez poprzednią właścicielkę Edwardowi Kłosowskiemu za sumę rs. 30,000 i kontrakt rzeczony pod dniem 8 (20) Czerwca r. b. do księgi wieczystej dóbr Chabielice wniesiony, tym więc sposobem tytuł własności na tegoż Kłosowskiego hypotecznie jest uregulowany.

Szczegółowy opis dóbr Chabielice, pod względem klasyfikacji gruntów, budowli i innych szczegółów, znajduje się w protokóle zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Czyńskiego, u którego jak również i u Pisarza Trybunału zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrzeć można.

Granice dóbr są pewne, przybliżona ich rozległość po odseperowaniu włościan wynosi włók 56 miary nowopolskiej.

Karczmę znajdującą się w dobrach Chabielice dzierżawi Stanisław Koziorowski, z opłatą czynszu rocznie po rs. 180, któremu kontrakt służy do 1873 r., zaś młyn wodny znajdujący się na tak zwanych Porębach wraz z jedną włóką gruntu sprzedany został prawem wieczystej dzierżawy za kontraktem pod dniem 19 Września (1 Października) 1869 r. Franciszkowi Koch z obowiązkiem płacenia rocznie po rs. 15 i do księgi wieczystej dóbr Chabielice wniesiony.

Dobra zajęte odległe są od miast Radomska i Łaska po mil 4, od Szczercowa wiorst 6, od Petrokowa wiorst 42, od rzeki Warty wiorst 21.

W Kaliszu dnia 30 Września (12 Października) 1872 roku.

Po odbyciu 3 ch publikacji warunków i terminu tymczasowego przysądzenia w dniu 8 (20) Lutego 1873 roku oraz po oddaleniu sporów, termin do stanowczego przysądzenia tych dóbr wyrokiem ilacyjnym w dniu 3 (15) Stycznia r. b. na dzień 20 Lutego (4 Marca) r. b. godzinę 10 z rana oznaczony został. Dobra te w terminie tymczasowego przysądzenia Patronowi popierającemu sprzedaż tymczasowo za summę Rs. 20000 przysądzone zostały.

Kalisz dnia 4 (16) Stycznia 1874 roku.

Skoczyński.

Termin powyższy z powodu skargi o taksę nie odbył się, natomiast Trybunał tutejszy wyrokiem na dniu 7 (19) Lutego r. b. zapadłym, taksę dóbr Chabielice w ciągu 3 miesięcy od doręczenia wyroku pod preklużją postanowił, która gdy pomimo upływu terminu preklużyjnego sporządzoną nie została termin do stanowczej sprzedaży tych dóbr wyrokiem ilacyjnym z dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b. na dniu 6 (18) Września r. b. godzinę 10 z rana oznaczony został.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,000.

Kalisz d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1874 r.

Skoczyński.

Powyższy termin spełzł bezskutecznie z powodu, że wywłaszczany dłużnik sporządził taksę dóbr Chabielic, w której szacunek dóbr na rs. 76,675 wykazanym został, skutkiem czego Trybunał tutejszy wyrokiem na dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b. zapadłym, postanowił, że licytacja tych dóbr ma się rozpocząć od ⅔ części powyższego szacunku, to jest od sumy rs. 51,116 kop. 66⅔, dla tego też popierający sprzedaż uzyskał, pod dniem 10 (22) Września r. b. wyrok ilacyjny, termin do stanowczego przysądzenia na dzień 23 Października (4 Listopada) 1874 r. wyznaczający.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 51,116 kop. 66⅔.

Kalisz d. 10 (22) Września 1874 r.

Skoczyński.

N. D. 6006. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Lublinie ogłasza, iż na skutek wyroku Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 19 (31) Października 1871 r. zapadłego na żądanie Korneli ze Skawińskich Siemiaszko Józefa Siemiaszko małżonki z mężem swym prawomocnie rozseparowanej w m Lublinie zamieszkałej, sprzedaną będzie w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Lublinie pod N. pol 692 a Nr. hyp. 490 oznaczona, na gruncie dziedzicznym Probostwa Lubelskiego obecnie na rzecz Skarbu przeszłym położona, składająca się:

a) Z domu mieszkalnego w części z muru a częścią z drzewa zbudowanego gontem krytego w którym są dwa mieszkania po dwie stancje.

b) Przybudowanie z bali stanowiącego zachowanie.

c) Piwnicy murowanej.

d) Stodoły z bali gontem krytej.

e) Studni drewnianej.

f) Ogrodu, w którym znajdują się drzewa owocowe, zawierającego w sobie prętów kwadratowych 100.

g) Parkanu z tarcic w słupy.

h) Gruntu ornego mórg trzy.

Licytacja odbywać się będzie w Trybunale Cywilnym Lubelskim w Wydziale I, od sumy rs. 920 jako szacunku przez biegłych wykrytego. Vadium rs. 225. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbytą została w dniu 5 (17) Lutego 1872 r. druga zaś publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie odbyło się w dniu 29 Marca (10 Kwietnia) 1872 r. Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Pisarza Trybunału lub u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Jan Janiszewski, Patron.

W dniu 24 Marca (10 Kwietnia) 1872 r. odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie na którem nieruchomość wyżej opisana przysądzoną została Korneli Siemiaszkowej za sumę rs. 920 i jednocześnie wyrokiem Trybunału z dnia 24 Marca (10 Kwietnia) 1872 r. termin do stanowczego przysądzenia na dzień 20 Kwietnia (2 Maja) 1872 r. godzinę 10-tą z rana na audjencji Trybunału oznaczony został. W tym terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 920 na przygotowawczem przysądzeniu postąpionej.

Lublin d. 5 (17) Kwietnia 1872 r.

Jan Janiszewski, Patron.

W terminie stanowczej sprzedaży w dniu 20 Kwietnia (2 Maja) 1872 r. nieruchomość powyższą na publicznej licytacji w Trybunale Cywilnym odbytej nabyła Kornela Siemiaszkowa w mieście Lublinie zamieszkała za najwyżej postąpiony szacunek w sumie rs. 920.

Gdy zaś uowonabywczyni Siemiaszkowa jak stwierdza zaświadczenie Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 2 (14) Lipca 1874 r. warunków licytacyjnych pod jakimi pomienioną nieruchomość nabyła nie spełniła, przeto na żądanie Tomasza Chruścielewskiego jako ojca i opiekuna głównego nieletniej Marjanny Chruścielewskiej wierzycielki sumy rs. 300 w dziale IV pod N. 1 wykazu hypotecznego nieruchomości Nr. hyp. 490 ubezpieczonej, z mocy uchwały Rady familijne z dnia 18 (30) Września 1871 r. pod powagą Wojta gminy Kurow odbytej działającego, w osadzie Kurow jurysdykcji Sądu Pokoju w Kazimierzu w gubernji Lubelskiej zamieszkałego a zamieszkanie prawne u Władysława Kudelskiego Patrona w Lublinie pod Nr. 7 obrane mającego w poszukiwaniu wyżej wymienionej sumy rs. 300 z zaległymi procentami nieruchomość Nr. poi. 692 a N. hyp. 490, wystawioną zostaje na sprzedaż powtórną przez relicytację na risico nowonabywczyni Korneli Siemiaszkowej, o czem podaje się do publicznej wiadomości.

Sprzedażą w drodze relicytacji dyryguje Władysław Kudelski Patron, którego zamieszkanie wyżej jest wskazane.

Obszerniejszy opis, oraz warunki licytacyjne przejrzane być mogą u Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie i w Kancelarji Patrona sprzedaż w drodze relicytacji popierającego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 5 (17) Września 1874 r. o godzinie 10 z rana

Lublin d. 15 (27) Lipca 1874 r.

Barchwic.

Po odbyciu w dniu 5 (17) Września 1874 r. pierwszej publikacji warunków licytacyjnych, Trybunał wyrokiem w tymże dniu wydanym termin do drugiej publikacji warunków a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 692 na dzień 20 Września (1 Października) 1874 r. godzinę 10-tą z rana wyznaczył. W terminie tym na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie odbye się mającym, licytacja od sumy rs. 920 rozpoczętą będzie, gdyby zaś sumy tej nikt nie ofiarował to practium o ⅓ część zniżone zostanie. Vadium do licytacji w sumie rs. 225 złożyć potrzeba, o szczegółowych warunkach w Kancelarji Pisarza Trybunału lub n podpisanego sprzedaż popierającego Patrona przekonać się można.

Wł. Kudelski, Patron.

W terminie powyższym po odbyciu drugiej publikacji warunków, nieruchomość Nr. 692 Władysławowi Kudelskiemu Patronowi za sumę rs. 614 przygotowawczo przysądzoną została, termin zaś do trzeciej publikacji a zarazem do stanowczego przysądzenia nieruchomości № 692 Trybunał na dzień 5 (17) Października 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. W terminie tym na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie odbyć się mającym, licytacja od sumy rs. 920 wywołaną będzie, gdyby zaś sumy tej nikt nie ofiarował, to w takim razie licytacja rozpocznie się od sumy na przygotowawczem przysądzeniu postąpionej.

W. Kudelski, Patron.

N. D. 6002,

Podpisany Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, wiadomo czynię: iż w egzekucji Sądowej zajętą:

NIERUCHOMOŚĆ,

z dochodami w Warszawie pod № 3107 A za rogatkami Wolskiemi przy ulicy Przyokopowej położona, wydzierżawioną będzie przez publiczną licytację na lat dwa, poczynając od dnia 1 Stycznia novi stili 1875 r. do tegoż dnia i miesiąca 1877 r. Termin licytacji przed podpisanym Komornikiem na gruncie takowej na d. 24 Października (5 Listopada) 1874 r. godzinę 11 z rana jest oznaczony, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 600, a każdy przystępujący do licytacji złoży na ręce Komornika vadium rs. 150, które nieutrzymującemu się przy licytacj natychmiast powrócone będą.

Warunki licytacji przejrzane być mogą w każdym czasie w Kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie pod Nr. 489d przy ulicy Miodowej utrzymywanej, w godzinach popołudniowych wyłączając święta.

Józef Rosiński.

N. D. 6017. Zajęte w egzekucji Sądowej ruchomości jako to: meble, bielizna, toaletka o godzinie 8 za Żelazną bramą łóżka, meble, lustro o godzinie 9 na Grzybowie w dniu 25 Września (7 Października) r. b. algierka psami podbita, futra, skórki lisie i psie o godzinie 10 na placu Krasińskich w dniu 26 Września (8 Października) r. b. bufet, baryłki, oksefta, taca o godzinie 10 na Grzybowie łóżka, świecznik, stolik, talesa o godzinie 11 na Starem mieście stół, szafa, kanapa, zegar o godzinie 9 na Starem mieście w dniu 1 (13) Października r. b. różne meble, garderoba, bielizna, tales, bufet, świece i t. p. w dniu 3 (15) Października 1874 r. na targu Muranów w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa dnia 23 Wrześ. (5 Paźdz.) 1874 r.

A. Gawryłow, Komornik.

N. D. 5215. Sąd Policji Poprawczej W-łu II w Warszawie. Wzywa niniejszem Srula Kulińskiego, pisarza leśnego, ostatnio we wsi Słupnie, gminie Radymin, p-cie Radymińskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w sprawie własnej w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył a to licząc od daty niniejszej publikacji, w przeciwnym bowiem razie, podług prawa postąpionem z nim będzie.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1874 r.